

Stíny

Morava

Po chodbách zámku kráčím
noc se snáší
V hedvábnou síť
protká ji měsíc

Chtěl bych ti přát
ať už kdekoliv jseš
a cokoli činíš
krásné probuzení

Století jak krátký úsek času
co stihneš, co můžeš
snad vyrýt větu

Chtěl bych si sáhnout
na tvůj stín
do vlasů dát si jej
utéci s ním

Po chodbách zámku kráčím
tma se loučí
světlo a den
stěnám vrásky odkryl